

Tuần Báo Vô Vi

27 tháng 10 năm 2019

Số 470

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Khí giới tình thương chuyển hóa từ đâu tới đâu?
- 2) Tình thương ban rải khắp nơi nơi có hữu ích gì không?
- 3) Người tu thiền còn chưa chịu dứt khoát tại sao?
- 4) Từ tâm do đâu hình thành?
- 5) Tha thứ và thương yêu thì mọi việc sẽ xong có phải không?
- 6) Thanh thanh diệu diệu là sao?
- 7) Trí tuệ mở mang là sao?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Louisana, 05-01-2002 6: 04 AM 1) Hỏi: Khí giới tình thương chuyển hóa từ đâu tới đâu? Đáp: Thưa, khí giới tình thương chuyển hóa từ siêu nhiên hình thành. Kệ: Khí giới tình thương đã cấu thành Nhơn gian học hỏi tự tâm cam Nhơn sanh tại thể đều tham muốn Thể giới thái bình tự hóa sanh.	Houston, 06-01-2002 4: 50 AM 2) Hỏi: Tình thương ban rải khắp nơi nơi có hữu ích gì không? Đáp: Thưa, tình thương ban rải khắp nơi nơi rất hữu ích cho nhơn sinh tại thế. Kệ: Tình thương ban rải khắp nơi nơi Tự diệt tham sân giúp các nơi Đời tạm thực hành trong cảnh khổ! Thực hành tiến tới chuyển không lời.
Houston, 07-01-2002 4: 00 AM 3) Hỏi: Người tu thiền còn chưa chịu dứt khoát tại sao? Đáp: Thưa, người tu thiền chưa chịu dứt khoát tại vì còn lưu luyến ở trần gian. Kệ: Tại sao tu thiền chưa dứt khoát Lưu luyến trần gian thích bạc bần Đại sự không thành tâm loạn động Thành tâm tự giải vượt ngoài trong.	Dallas, 08-01-2002 3: 05AM 4) Hỏi: Từ tâm do đâu hình thành? Đáp: Thưa từ tâm do sự tha thứ và thương yêu hình thành. Kệ: Học từ bi (và) thực hiện từ bi Cảm thông thiên địa tự xét suy Từ tâm sẵn có xây dựng tiến Học hỏi không ngừng chẳng có phiền.
Dallas, 09-01-2002 5: 10 AM 5) Hỏi: Tha thứ và thương yêu thì mọi việc sẽ xong có phải không? Đáp: Thưa, tha thứ và thương yêu nó là gốc xây dựng từ bi. Kệ: Thương yêu tha thứ gốc từ bi Tiến hóa thanh nhẹ tự gắng ghi Đường lối rõ rệt xây dựng tiến Thanh thanh diệu diệu tự xét suy.	Dallas, 10-01-2002 4: 25 AM 6) Hỏi: Thanh thanh diệu diệu là sao? Đáp: Thưa, thanh thanh diệu diệu là tự thoát tục. Kệ: Hồn lìa thể xác vẫn trì tâm Tự giác tâm mình tự liệu tầm Khai trí tâm mình tự giác thâm Vía hồn thanh nhẹ đạt siêu âm.
Dallas, 11-01-2002 8: 10 AM 7) Hỏi: Trí tuệ mở mang là sao? Đáp: Thưa, trí tuệ mở mang là cảm thông nhiều việc. Kệ: Khai thông trí tuệ mới vững tiến Phát triển tâm linh tự giúp hiền Đường đạo đường đời mình giải quyết Tâm linh thanh nhẹ vía hồn yên.	

MÃU ÁI 187

*Người đời lý luận trăm anh
Ai ai cũng muốn sớm thành chơn như
Lắm khi lỡ khóc lỡ cười
Người sao không hiểu lấy người là ai.*

[Nói mà làm không được, muốn mà không bao giờ làm; cũng không biết mình, rốt cuộc rồi cũng chẳng biết mình ở đâu đến đây rồi sẽ về đâu? Đạt rồi để làm gì? Đạt cái ngoại cảnh mà ta muốn đây rồi để làm gì? Xét kỹ lại xem ta là ai, cũng không biết được nữa! Từ nơi nào đến đây, đã làm được bao nhiêu việc dở hay cho chính ta và nhân loại?]

*Bên trong Hòn Vía thanh đài
Bên ngoài giả cảnh tự đầy lấy thân
Trí tâm ước đóng góp phần
Dựng xây nhưng chẳng cân phân chút nào.*

[Cho nên những nhà cách mạng của quá trình sách sử để lại, ông nào đã thực thi được thành công đường lối của ông đã hoạch định?...]

.....

[.....]

(Không có bản in, lời thơ chép lại và lời giảng [...] tạm trích ra từ băng Đức Thầy giảng bài thơ. Băng giảng thiếu phần cuối – Sài Gòn, ngày 12/10/1974)

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý ..... Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

VN, ngày 5/1/2001

Kính thưa Thầy,

Con tên là HTH, nhưng thường gọi là TBù, 58 tuổi. Con kính xin thương Đế ban cho Thầy được nhiều sức khỏe, tâm thân an lạc trong những ngày còn tại thế.

Kính thưa Thầy, con đã hành pháp Vô Vi được 5 năm, nhưng trong 2 năm gần đây con thường gặp những chuyện rắc rối trên đường đời. Nào là hùn vốn làm ăn bị thất bại, cho mượn tiền bị giựt, phải bán nhà trả nợ.

Thưa Thầy, sau những thất bại đau thương đó, con hằng đêm công phu, con luôn luôn cầu nguyện Thầy ban bố cho con đầy đủ nghị lực để vượt qua. Nay con kính xin Thầy ban cho con vài lời ân huệ để khuyến khích con trên đường tu học. Con xin cảm tạ Thầy.

Kính lạy Thầy,

Con,

TBù

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Atlantic, ngày 19/9/2001

TH,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 5/1/2001, được biết con đang bước vào luật nhân quả để sớm thức tâm, dứt khoát tu tiến. Người tu Vô Vi thì phải tự vượt qua và ăn năn sám hối, nhịn nhục tối đa sẽ vượt qua tại nạn. Trong thời buổi này rất cần niệm Phật theo băng giảng của Thầy liên tục sẽ tự mở đại trí và phát triển tâm từ bi thì mọi việc sẽ được rõ rệt hơn.

Con cần học hiểu 10 điều tâm niệm như sau :

- 1) Nhịn nhục và cần mẫn
- 2) Dứt khoát thất tình lục dục
- 3) Tha thứ và thương yêu
- 4) Nuôi dưỡng tinh thần phục vụ tối đa
- 5) Bố thí và vị tha
- 6) Đối đãi thật tâm và lễ độ
- 7) Sống tạm để cứu đời không phải để hưởng thụ
- 8) Giữ tâm thanh tịnh trong mọi trường hợp xảy ra
- 9) Quên mình trì niệm lục tự Di Đà
- 10) Hoà tan trong khổ mụ cầu sớm thức tâm.

Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Montreal, ngày 17 tháng 5 năm 1980

THƯƠNG CON

Thương con trông đợi mỗi mòn
Mong con đạt pháp chẳng còn loạn tâm
Thơ con Thầy hát Thầy ngâm
Hai hàng nước mắt mở tâm yêu thương
Thương con thức giấc tự lường
Thâu đêm hành pháp tạo gương giúp đời
Thầy đâu có muốn xa rời
Muốn con tiến hóa đến nơi vui vầy
Triền miên thức giấc ngộ Thầy
Con là Thầy vậy ngày ngày yên vui
Hành thông tự luyện rèn trui
Chờ ngày tái ngộ an vui tâm hồn
Bình tâm hòa cảm ôn tồn
Thầy con là một chơn hồn đạt thông
Phân bàn luận xét hóa công
Thương yêu muôn loại chuyển vòng cảm luân
Dù cho thế cảnh gian truân
Tự tuần tự tiến nhưn quần hợp khuynh
Ngộ duyên đạt pháp do mình
Tâm con quảng đại càng tinh hơn người
Chẳng còn lở khóc lở cười¹
Chỉ còn sửa tiến người người yên vui
Thâm tâm lĩnh hội đạo mùi
Bền tâm vững chí rèn trui lấy mình
Càng tu càng trẻ càng xinh
Hồn thời thanh nhẹ chơn tình quang khai
Vía thời sáng suốt tiến hoài
Chẳng còn mê chấp chẳng đày lấy thân
Quân bình tự xét tự cân
Lấy Không làm đích góp phần dựng xây

Thực hành ý chí như Thầy
Ngày đêm hành khổ ngày ngày tiến lên
Hành thông chơn pháp đạo nền
Vô cùng khai triển vững bền tiến thẳng
Vượt qua vạn nẻo khó khăn
Cơ tăng giao cảm ở ăn hợp hòa
Tuy Thầy đang ở cách xa
Các con vui hợp chan hòa tình thương
Thực hành chuyển hóa đường gương
Nương theo tình đạo tự lường mà đi
Giải buồn minh đạo uy nghi
Phật ban thanh điển con thi tiến hoài
Ngày kia sáng suốt thị oai
Tình hòa Trời Phật nối ngai Phật Trời
Nhủ khuyên thiên hạ nhớ lời
Sửa sai tự tiến đời đời yên vui
Con thương Thầy cảm xét mùi
Đạo tâm phát khởi chung vui đời đời
Tâm con chẳng đổi thay dời
Nơi nơi hòa hợp do Trời ân ban
Hết buồn lại được chuyển sang
Cảnh vui tái hợp quê an hòa bình
Thương yêu thực hiện đẹp xinh
Muôn dân nhứt trí chơn tình đạt thông
Chẳng còn nghi kỵ lòng vòng
Thương yêu xây dựng miếu phòng ngoại lai
Khởi cần khí giới tranh tài
Chỉ lo tu luyện lập đài thương yêu.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

¹ lở khóc lở cười: nửa khóc nửa cười.

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả *Tỳ Kheo Thích Minh Châu*

CHƯƠNG I
4.01 PHẨM APANNAKA

1. CHUYỆN PHÁP TỐI THUỜNG (Tiền Thân Apannaka) (tiếp theo)

...
Thuở xưa, trong nước Kasi, tại thành Ba-la-nại, có vị vua tên là Brahmadata. Khi ấy, Bồ Tát được sanh trong gia đình thương gia làm chủ đoàn lữ hành, và tiếp tục lớn lên, đi chỗ này chỗ kia buôn bán với năm trăm cỗ xe, khi thì đi từ đông qua tây, khi thì đi từ tây qua đông. Tại thành Ba-la-nại, có một người chủ đoàn lữ hành khác còn trẻ và ngu si, không giỏi tùy cơ ứng biến.

Lúc bấy giờ, sau khi chất đầy năm trăm cỗ xe với hàng hóa có giá trị lớn, Bồ Tát sẵn sàng lên đường. Người chủ đoàn lữ hành trẻ và ngu kia cũng chất đầy hàng hóa tương tự trên năm trăm cỗ xe khác, sẵn sàng lên đường. Bồ Tát suy nghĩ: “Nếu người chủ đoàn lữ hành ngu si và trẻ này đi với Ta, với một ngàn cỗ xe, cùng đi một lần trên con đường, thì con đường sẽ không thể chịu nổi; thật sẽ khó tìm được củi, nước cho đoàn người, và cỏ cho các con bò. Hoặc là nó, hoặc là ta phải đi trước”.

Ngài nhắn tin mời người ấy đến, trình bày sự việc và nói:

- Hai chúng ta không thể đi cùng một lần được. Vậy bạn sẽ đi trước hay đi sau?

Kẻ ấy suy nghĩ: “Nếu ta đi trước, sẽ có nhiều lợi ích. Ta sẽ đi con đường chưa bị hư phá, các con bò sẽ ăn cỏ chưa bị động chạm; còn các người nhà ta sẽ hái được các ngọn lá nẫu cà-ri chưa bị động chạm, nước được trong lặng; và sau cùng định giá bán theo sở thích, ta sẽ bán các hàng hóa”.

Nghĩ vậy, kẻ ấy nói:

- Nay bạn, tôi sẽ đi trước.

Còn Bồ Tát thấy đi sau có nhiều lợi ích vì ngài lý luận như vậy: “Những người đi trước sẽ san bằng con đường chưa được san bằng. Ta sẽ đi con đường đã được họ đi qua. Các con bò của ta sẽ ăn cỏ mới

mọc và ngọt; người của ta sẽ tìm được các lá ngọt nẫu cà-ri mới mọc tại chỗ các lá đã được hái đi. Tại chỗ không có nước, họ phải đào để lấy nước, chúng ta sẽ uống nước trong các giếng được người khác đào lên. Việc định giá giống như sát hại mạng sống con người, ta đi sau sẽ bán hàng hóa theo giá thông thường đã quy định”. Khi thấy những lợi ích như vậy, Bồ Tát nói:

- Nay bạn, bạn hãy đi trước.

- Lành thay, này bạn.

Người chủ đoàn lữ hành trẻ và ngu si nói vậy rồi cho thắng các cỗ xe, ra đi, thứ lớp vượt qua các thôn xóm, và bắt đầu đến biên giới sa mạc. Thuở bấy giờ, các sa mạc có năm loại: sa mạc trộm cướp, sa mạc thú dữ, sa mạc không có nước, sa mạc phi nhân và sa mạc không có đồ ăn.

Trước tiên, con đường nào có trộm cướp trú ẩn, chỗ ấy được gọi là sa mạc trộm cướp; thứ hai, con đường nào có sư tử v.v... trú ẩn, được gọi là sa mạc thú dữ; thứ ba, chỗ nào không có nước để tắm hay uống, được gọi là sa mạc không có nước; thứ tư, con đường nào có các loài phi nhân (quỷ thần) trú ẩn, được gọi là sa mạc phi nhân; thứ năm, con đường nào không tìm thấy các loài rể có thể ăn được v.v... được gọi là sa mạc không có đồ ăn.

Trong năm loại sa mạc này, có hai loại sa mạc nguy hiểm là sa mạc không có nước và sa mạc phi nhân.

Do vậy, người chủ đoàn lữ hành trẻ và ngu si ấy cho đặt lên xe những ghè rất lớn, đổ đầy nước, và bắt đầu di chuyển vào bãi sa mạc dài sáu mươi dặm này.

Khi họ đã đi được nửa đường, con quỷ Dạ-xoa trú ở sa mạc nghĩ: “Ta sẽ làm cho những người này quăng nước cất giữ, làm cho họ yếu sức, rồi ta sẽ ăn thịt tất cả bọn họ”. Rồi nó hóa hiện một cỗ xe đẹp

đề với những con bò mộng trắng trẻo. Được hộ vệ với mười hay mười hai phi nhân, tay cầm cung, tên, khiên và binh khí, nó trang sức với vòng hoa sen xanh và hoa súng trắng trên đầu, với tóc ướt và áo ướt, ngồi trên cỗ xe ấy như một vị chúa tể, nó dẫn bước trên đường với các bánh xe dính bùn. Còn đoàn tùy tùng đi trước và đi sau, với tóc ướt, áo ướt, trang sức với vòng hoa sen xanh và hoa súng, với những bó sen trắng, sen đỏ cầm tay, nhai những cọng sen, củ sen, nhỏ giọt nước và bùn.

Bấy giờ, khi gió thổi trước mặt, những người chủ đoàn lữ hành, theo lệ thường ngồi trong cỗ xe đi trước với những người hầu hạ bao vây để tránh bụi. Khi gió thổi đằng sau, họ đi xe phía sau. Nay gió thổi phía trước, do vậy, người chủ đoàn lữ hành trẻ đi xe ở phía trước. Con quý Dạ-xoa thấy người ấy đến gần, liền cho đậu xe ở một bên đường, chào đón một cách thân tình và hỏi đi đâu. Người chủ đoàn lữ hành cũng cho đậu xe của mình một bên đường và nói với quý Dạ-xoa:

- Thưa ông bạn, chúng tôi đi từ Ba-na-lại tới. Các ông trang sức với hoa sen xanh và hoa súng, tay cầm hoa sen trắng và đỏ, đang nhai những cọng sen và củ sen, lấm bùn vừa đi vừa chảy những giọt nước.

Vậy phải trên đường các ông đi có mưa, có những hồ ao phủ đầy với hoa sen xanh chăng? v.v...

Quý Dạ-xoa, nghe hỏi, liền nói lớn:

- Nay bạn, bạn nói gì vậy? Đàng kia đã hiện rõ đường lẫn sẫm của rừng xanh. Từ đó trở đi, toàn là rừng không có gì ngoài nước. Luôn luôn trời mưa, ở đó các hồ đều ngập; khắp nơi đều có những ao nước đầy hoa sen.

Sau khi nói như vậy và đoàn xe đã đi ngang qua, nó hỏi:

- Những cỗ xe này đi đâu vậy?

Và họ trả lời:

- Đi tới chỗ này, chỗ kia.

- Trong mỗi cỗ xe này, có hàng hóa gì vậy?

- Nhiều loại hàng hóa.

Rồi khi cỗ xe cuối cùng đi qua, chở rất nặng nề, nó hỏi:

- Trong cỗ xe này chở gì vậy?

- Chở nước trong ấy.

- Từ chỗ khởi hành cho đến chỗ này, bạn đã mang nước là tốt. Nhưng từ chỗ này trở đi, không cần phải mang nước nữa. Từ phía trước mặt có nhiều nước. Hãy đập vỡ các ghè nước, để đi cho thoải mái.

Và nó nói thêm:

- Các ông hãy đi. Chúng tôi lên đường kéo chậm trễ rồi!

Rồi nó đi một lát, đến chỗ khuất dạng, liền trở về thành Dạ-xoa. Người chủ lữ hành ngu si ấy, do sự ngu si của mình, nghe theo lời quý Dạ-xoa, cho đập vỡ các ghè, không để dành lại dù chỉ một bùm nước, cứ đổ tất cả và ra lệnh các xe đi. Càng đi về phía trước, một giọt nước cũng không có. Bọn họ không được nước uống trở thành một mối. Họ vẫn tiếp tục đi cho đến khi mặt trời lặn.

Khi ấy, họ tháo dây buộc xe ra, xếp thành một vòng tròn, và buộc các con bò vào bánh xe. Nhưng chúng cũng không có nước uống. Còn bọn họ không có cháo, không có cơm, nên yếu sức, nằm xuống khắp nơi rồi ngủ. Khi đêm vừa xuống, quý Dạ-xoa từ thành Dạ-xoa đi đến, diệt tất cả mạng sống bò và người, ăn thịt chúng, chỉ để lại xương rồi bỏ đi. Như vậy, chỉ vì một người chủ đoàn lữ hành trẻ và ngu si, tất cả đã mắc vào đại nạn, xương cốt của người và vật rải khắp nơi, chỉ năm trăm cỗ xe còn đứng yên với đầy đủ hàng hóa.

(còn tiếp)

